
PRZECZYŚCIONY (3) *part praet pass pf*

przeczyściony (2), **przeczyszczony** (1); *przeczyściony SienLek, SkarŻyw; przeczyszczony Calep.*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg m N przeczyściony (1). ◇ n N przeczyścion(e) (1). ◇ [I przeczyścionym.] ◇ pl N subst przeczyścion(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: przeczyszczony s.v. przeczyścić.

1. Pozbawiony zanieczyszczeń, brudu, czynników zbytecznych lub szkodliwych (2) : *Obrizum – Złoto przeczifzczone. Calep 715b.*

Przen (1) :

Wyrażenie: »ogniem przeczyściony« (1): (marg) Wielki poczet duchownych fpalon. (–) ná onymże mieyfcu on święty poczet/ ogniem przećżyściony [!] koronę męczeńfką odnioł. SkarŻyw 179.

2. Usunięty z organizmu ludzkiego (o szkodliwych substancjach) [przez co] (1) : *ábowiem s tákowych niedoftáthkow [biegunek albo zaparc]/ chorzeie ciáło bárzo/ y s tąd nawiętfze niemocy pochodzą/ kthore więc przez ftołce przeczyścione zdrowie ciáłu przynofzą SienLek 101.*

3. [Uwolniony od zła moralnego, oczyszczony z popełnionych win; przen: *Bogomyflny żywot przeczyścionym [od grzechu] okiem wolno ná Bogá pátrzyć chce. SkarŻyw 17 marg.]*

Synonimy: 1. czysty, ochędożony, oczyściony; 2. przepurgowany.

Cf PRZECZYŚCIĆ

MC